

Neil päevil, mil britid ähvardavad Euroopa Liidust lõplikult lahku lüüa, on viimane aeg meenutada hellusega peaaegu poole sajandi tagust kuldaega, kui nad alles liitusid Euroopa Majandusühendusega, rohi oli veel roheline ja kõigi pilgud kirkasse tulevikku suunatud. 1970ndad aastad on Briti filmikunsti unustamatu aeg. Suuri kassafilme jäi varasemast vähemaks, sest Hollywood tõmbas oma investeeringuid kokku ja televisioon

kõitis üha rohkem meeli, kuid seda enam kerkis esile tõeliselt isikupärane looming, mida jõudsasti toetas Briti Filmiinstituut.

Juba varem tuntuks saanud režissööridest löid uusi meistriteoseid Alfred Hitchcock, Stanley Kubrick, John Schlesinger, Ken Russell,

Lindsay Anderson ja Ken Loach ning uute loojatena löid laineid Nicolas Roeg, Mike Leigh, Robin Hardy ja Mike Hodges. Vanameister

John Schlesingeri sarkastiline ja ebakonventsionaalne suhtedraama „Neetud pühapäev“ võitis 1972. aastal lausa viis Briti Filmiakadeemia

BAFTA auhinda, sealhulgas parima filmi, lavastaja, mees- ja naispeaosatäitja preemia. Juba 1950ndail esimesed täispikad filmid lavastanud Stanley

Kubrick oli 1970ndaiks saavutanud suurmeistri kuulsuse ning lõi just tollal oma skandaalseima teose „Kellavärgiga apelsin“ ja Thackeray romaani „Barry Lyndon“ suurejoonelise ekraniseeringu. Nicolas Roeg tegi 1970. aastal alles 42-aastasena lavastajadebüüdi omanäolise filmiga „Etendus“, mis algab jõhkra

põnevusdraamana ja kandub vaikselt psühheedeelseisse fantaasiasse. Briti sotsiaallrealismi käilakuju Ken Loach ilmutas oma vahedat ühiskonnatunnetust

Berliini filmifestivalil mitu auhinda pälvinud draamaga „Pereelu“. Väga erilise teosena maksab ikka ja jälle meenutada Robin Hardy debüütfilmi

„Puuslik“. Anthony Schafferi samanimelise näidendi ekraniseeringut on püütud aegade jooksul liigitada õudusfilmi, fantastika ja komöödia

alla, kuid ühtegi žanrisesse päriselt mahtumata mõjub ta publikule tänapäevani ühtaegu vaimustavalt ja heidutavalt. Lindsay Andersoni

sürrealistlikku draamat „Õnneseen“ on tihti nimetatud kapitalismikriitiliseks poliitmanifestiks, ent see on hädapärane katse

pööraselt kirevat sketšijada mingi ühise nimetaja alla viia. Retrospektiivi lõpetuseks pole aga loomulikumat valikut kui

Mike Hodgese gangsteridraama „Tapke Carter“, mille nimiosas särab igihaljas Michael Caine ja mida paljude

küsitluste raames on hinnatud Briti kõigi aegade parimaks mängufilmiks.

Kuraator Mart Rummo

1970ndate parimad Briti autorifilmid kinos Sõprus

filmifestival

JUMAL, KAITSE INGLISMAAD!

15.-21. aprillil 2019

15.04	18.30	Neetud pühapäev <i>Sunday, Bloody Sunday</i>	1971
16.04	20.00	Barry Lyndon <i>Barry Lyndon</i>	1975
17.04	20.30	Etendus <i>Performance</i>	1970
18.04	18.30	Pereelu <i>Family Life</i>	1971
19.04	19.00	Puuslik <i>The Wicker Man</i>	1973
20.04	19.30	Õnneseen <i>O Lucky Man!</i>	1973
21.04	18.30	Tapke Carter <i>Get Carter</i>	1971

Pilet kõigile 6.50 €. Ostes korraga 5 või enam piletit, on pileti hinnaks 5 €.

NEETUD PÜHAPÄEV

Sunday, Bloody Sunday
1971, 110 min

Juudi perearst Daniel (Peter Finch) ja personaalinõustaja Alex (Glenda Jackson) elavad kumbki üksi, kuid neid seob ühine armuke Bob (Murray Head), noor boheemlane, kes veedab mõlema juures kordamööda aega ja aitab oma malbe rahuga neil argimuredest üle olla. Rahulik kooseksisteerimine satub ohtu sedamööda, kuidas mõlema üksiklase lähedusevajadus kasvab ja noorel kunstnikul tähtsavad isiklikud ambitsioonid. Režissöör John Schlesinger, osades Peter Finch, Glenda Jackson, Murray Head.

Politseiseersant Neil Howie (Edward Woodward) saadetakse Hebriididele, väiksele Summerisle'i saarele, kus noor neiu nimega Rowan olevat jäljetult kaotsi läinud. Kohale jõudes satub asjalik ja otsekohene riigiametnik segadusse, sest esiteks paistab, et keegi pole politseid kutsunud ja kadunud tüdrukut poleks nagu olemaski olnud, teiseks teeb himur kaunitar Willow (Britt Ekland) Neilile pealetungivaid lähenemiskatseid ning kolmandaks valitseb saarlaste seas paganlik kultus, mis teeb kristlasest seersandile suurt meelehärmi. Ilmselgelt varjatakse tema eest midagi ning Neil ei jäta jonnki asi muutub üha pahaendelisemaks. Režissöör Robin Hardy, osades Edward Woodward, Christopher Lee, Diane Cilento.

PUUSLIK

The Wicker Man
1973, 88 min

BARRY LYNDON

Barry Lyndon
1975, 185 min

Noor iirlasest tuisupea Redmond Barry (Ryan O'Neal) armub oma nõosse, peab tema pärast duelli maha ja peab seepärast kodukohast pagema. Filmi sündmusterohkes esimeses pooles satub ta röövlite kätte, laseb end Briti sõjaväkke värvata, jookseb üle Preisi poolele ning teenib edaspidi leiba spiooni ja professionaalse mängurina. Otsustava pöörde toob Barry ellu leedi Lyndoniga (Marisa Berenson) abiellumine, mis on ühest küljest noormehe unistuste tipp, ent teisalt justkui aheldab ta jõuka ja rahuliku jõudeelu külge. Režissöör Stanley Kubrick, osades Ryan O'Neal, Marisa Berenson, Patrick Magee.

Noor ja lihtsameelne idealist Mick Travis (Malcolm McDowell, kes mängis samanimelist tegelast Lindsay Andersonile kuulsuse toonud filmis „Kui...“) asub suures kohvifirmas müügimehena tööle ning unistab suurest ja säravast tulevikust. Mööda Inglismaad rännates ja kohvi parseldades kohtub ta üha kummalisemate tegelastega ning kogeb, et kogu ühiskond on põhjani mäda. Travise seiklused muutuvad lausa kafkalikeks, kui teda sunnitakse teadmata roima üles tunnistama ja suletakse haiglasse, kus noormehe peal hakatakse koletoide inimkatseid tegema. Režissöör Lindsay Anderson, osades Malcolm McDowell, Ralph Richardson, Rachel Roberts.

ÕNNESEEN

O Lucky Man!
1973, 178 min

ETENDUS

Performance
1970, 105 min

Noor ja karmikäeline gangster Chas (James Fox) läheb oma kambajõmmidega pahuksisse ja otsustab oma naha päästmiseks Ameerikasse kolida. Etvõltsdokumentide valmimine võtab pisut aega, üürib ta toa majas, mille peremees, avalikkuse eest taandunud rokistaar Turner (Mick Jagger) viibib ööd ja päevad sulnis narkouimas ning jagab voodit kahe noore kaunitari, Pherberi (Anita Pallenberg) ja Lucyga (Michèle Breton). Säärane sihitu naudisklemine on edasipüüdlikule tegudeinimesele sügavalt eemaletõukav, kuid üheskoos söödud seeded teevad oma töö ja tasapisi avastab gangster Chas ka endas õrnema ja leebema külje. Režissöörid Donald Cammell, Nicolas Roeg, osades James Fox, Mick Jagger, Anita Pallenberg.

Newcastle'ist pärit gangster Jack Carter (Michael Caine) läheb pärast mitut Londonis elatud aastat tagasi kodulinna, et selgitada välja oma venna Franki ootamatu surma asjaolud. Kui selgub, et asja taga on kohalikud mafioosod, töötab Carter neile kättemaksu ja leiab end peagi üksi kõigi vastu võitlemast. Režissöör Mike Hodges, osades Michael Caine, Ian Hendry, Britt Ekland.

TAPKE CARTER

Get Carter
1971, 112 min

PEREELU

Family Life
1971, 108 min

